

Universitätsbibliothek Paderborn

**Carminvm Iacobi Albani Ghibbesii, Poetae Lavreati
Caesarei, Pars Lyrica**

Gibbes, James Alban

Romae, 1668

Carolo Secvndo, Magnae Britanniae Regi. Ode I. Rex legitimus, simulquè iustus idem à Deo semper protegetur. Qvercvs Vaticinivm (in quam, deposita persona regia, seruiliquè assumpto habitu recepit ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-13378

JAC. ALB. GHIBBESII
POET. LAVR. CAES.

LYRICORVM LIBER III.

CAROLO SECUNDO,
MAGNAE BRITANNIAE REGI.

ODE I.

Rex legitimus, simulquè iustus idem à Deo semper pro-
tegetur. QVERCVS VATICINIVM (in quam, depo-
sita persona regia, seruiliquè assumpto habitu rece-
pit sese Carolus II. tyrannum fugiens, post cladem
Vigornensem) de ruina regni, deque gloria Britan-
nicæ geniis sub ipso reparanda.

 OELI superbâ sorte viçarium
Terras per omnes imposuit Deus,
Dixitquè regem, qui solutas
Comprimeret ditione gentes.

Quòd si beārit moribus inclytis,
Tum verò puram mentis imaginem
Appellat æternæ, nec horret
Ipse suum cumulare nomen.
Sic est: rotundum Dij quoquè, Principes,
Versatis orbe, lumine sedulo
Motoris aspecti supremi,
Seruat auijs velut Afra pullos;
Non ille Martem sustinet exterum
Durare contrà: classica ciuium,

F

Cæ-

Cædesquè detestatur atras ,

Inquè malos regerit magistros .

Contempsit vncum nemo caput diu :

Instabit axis fulmine vindice ,

Vt lictor occulet securim , &

Carnificum laniena parcat .

Testis canore Magna Britannia

Sat veritatis nota , furentibus

Maior procellis ; illa victa ,

Illa metum super , illa viatrix .

Periura strato quid Duce rettulit

Cohors latronum ? quod madidi impio

Titane ausu : vincla , & vncos ,

Atquè cruces , & amara dignæ

Tormenta mortis , non sine gaudio

Hæredis alti : quem priùs arduis

Latere sub ramis volucrem

Impulerant ; referente casus ,

Aegri ut soueret vulnera pectoris ,

QVERCV secundos . Albion , Albion ,

Illustris & mater Britannæ

Gentis , Hyperboreique latè

Regina ponti , sic laceram modis

Te cerno miris ? quis potuit furor

Mutare tantum ? quæ Megæra

Sanguineis agitat flagellis ?

Sceptrum , & coronam triplicis imperi ,

Legesquè sanctas , & populi deçus ,

Nomenquè , & ingentes triumphos

Heù pudor , heù , scelerata calcas .

Sed laudo factum . Nam quid inanum

Rectore merso fulgor imaginum

Addat laboranti carinæ ,

Magnificañ nisi signa cladis ?

Excussus (infandum !) occubuit Pater

Ceruice cæsâ truncus : id aggrauat ,

Quòd per rebelles ; atquè erimen

Iustitiæ faceret tribunal ,

Se-

Sedisse regem. Tum fera turbidi

Exempla Solis nocte vel ignibus

Suspecta deterrere mundum,

Tale nefas pariente iure.

Ius esto iniquum, perfida cùm fides

Eludat, ex quo destitit Anglia

Ritus auorum -- Sed sagaci

Vocis habet vel hiare pondus ?

Hinc omne flagitium, huc patriæ probrum ,

Labemquè fortis tu propriæ refer ,

Præclare Fili ; cura Diuis ,

Cui superant quoquè cura Diui ,

Audi : resigno, quod mihi credidit

Dodona fatum præscia filia :

En cinctus ex omni teneris

Parte, miser : tamen insequentem

Falles odorem, nec dabis hispidis

Ludum molossis. Aériam priùs

Testudo præuerter palumbem ,

Antè citos grauis vrsa lyncas .

Quantus viris est, quantus equis labor ,

Puluisquè campo ! discutit horridos

Dùm turma syluarum recessus ,

Te reperire ferox latenter .

I, perge (quando degenerant rose)

Matris Britanno lilia carduo

Miscere paullum . Pande vela

Opposito sinuata Gallo .

At non globosæ leniet histriçis

Flos albus ictum . Prò scelus ! exeret

Et iste spinas ; nec valebit

Sanguinis hospitijsquè nexus .

Iussus tyranni sciliçet æquior

Charis propinquis ? Irreparabilis

Cum Fratre pellatur STVARTVS ,

Haud aliter sociabo dextram :

Obtemperandum : lex ità præcipit

Arcana regai . Dispereat male ,

Quicunque magnis viperina

Principibus documenta scripsit.

Iniuriosis tu tamen eripe

Quietis empræ conditionibus

Mentemque, corpusque: & pudendi

Linque procùl monimenta pauci.

Errare præstat qualibet exulem

Tellure. Quanquam (nè dubita) asperis

Ostendet in rebus leuamen,

Atquè domo, atquè opibus benignis

Agnoscet amplæ tutor Iberiæ

Parem Philippus; tradere Belgici

Frænos leonis, totiusque

Arbitrium generosus oræ.

Hic, hic sedeto finitus tuo

Impunè regno terror, idonei

Captare voluendis regressus

Tempus amans patienter annis.

Eheù, cruentas interea manus,

Ensesque nudos condere mutuis

Ritu ferino perduelles

Pectoribus, iugulisque gaudent.

Non tutus illic à patre filius,

Fratremque frater perdit, & hoc vocat

A stirpe coniungi, si in vnum

Sanguis eat varius sepulchrum.

Eheù, fatiscit seditionibus

Et ipse Olympus, numine maximi

Cultuque diuiso Tonantis,

Quot capitum negat Hydra formas.

Hic fonte sacro respuit ablui,

Hic iuniorum nomen & ordinem

Odit Lycurgus, singit alter

Attonitum tremulus pauorem

Cœlestis iræ. Sed ioculario

Terrenus vltor non dubios metus,

Illisque lymphatis reduces

Morigeræ pia sensa mentis.

Et

Et iam (quis vñquām crederet ?) agminis,
Rixæque, & ausi pœniter impios :

Amate, clamantes, amate

Sol remea, patriæque fulge,

O certa gentis spes miserabilis,
Custosque noster : te malus expulit

Error ; probrosis tu ruinis

Affer opem, populoque parce.

Qualem illigatae Persea virginis

Vidit marinis Nubia belluis,

Octaua te messis potentem

Imperio reuehet paterno.

Quantum fideles iuverit incolas

Notam patroni lambere dexteram,

Polluta plus multò studebit

Præcipitare fugam caterua.

Has tunc latébras quām cuperent lupi, &

Primus luporum trux Cromoëllius,

Fatale bustum, vel talentis

Omnibus emeruisse raptis !

Frustrà : volentes, ceù lepores, tegi

Sublime tristi pondus ab arbore

Coges videri ; nec sepulco

Vrna dabit veniam tyranno.

At parte festis ex aliâ choris

Plaudent amici. Lætitiam vndique,

Ludosque, solennesque pompas,

Atquè epulas sine fine dulces,

Promente Chij dolia Libero,

Per & viarum strata, per & domos

Sentire, Neptuni per æquor

Fas fuerit, Thameſisque tergum.

Quin & remotos clamor amabilis

Exhibit Indos : Hesperius Tagus

Acceder ardori fodalis,

Tequè colet generum tributo.

Euo, recepto sic Duce tinniant,

Potentque longum, Mens scelus eximit.

86 IAC. ALB. GHIBBESII

Qui damna, qui famam resarcit,
Herculeo celebretur haustu.

Benignitatem non ego tunc Iouis
Desiderarim. Tu mihi, CAROLE,

Florere præstabis, pericli
Vsque memor, solioquè tutus.

AD ANTONIVM CABRERIVM
AVENDANNVM,
Iurisconsultum Hispanum.

Cum librorum septimum, Vota pro salute Principis,
emitteret.

O D E I I.

F Acessit vulgus. Displacet impiam
Audire vocem, sacrificas manus
Imponit aris dum sacerdos
Iustitiæ, rutilamque Divum
Gestit cohortem non popularibus
Ambire votis. Fallimur et intonat
Lænum, renidentique micas
Fulgura corripuere flammæ.
Dedere sanum sidera Principem,
Dedere fortem: sidera questibus,
Utqunquè, CABRERI, reposcis,
Blanda tuis, famulumque cœlum.
O magne mystes; quid tibi soluerit
Magnus Philippus, vel genus Austria?
Vrbesque, gentesque, atque Iberi
Nominis imperiosa virtus?
Debenius omnes Hesperiæ tibi
Regem receptum. Civicus heu! Duce
Motus perempto sœpè fumum, &
Inuidiæ stimulauit ignes.
Nondum acquiescis: vota petennibus
Mandas libellis, candidus eloqui,

Pen-